

- 3) Moet de uitdrukking „zijn eigendom” (van de burger) in artikel 17, lid 1, tweede volzin, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat het ook salarisrechten omvat?
- 4) Moet de uitdrukking „in het algemeen belang” in artikel 17, lid 1, tweede volzin, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie worden uitgelegd in de zin van „economische crisis”?
- 5) Moet de uitdrukking „gebruik van de goederen [...] voor zover het algemeen belang dit vereist” in artikel 17, lid 1, derde volzin, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie worden uitgelegd in de zin van „vermindering van de salarissen van het personeel uit de publieke sector met 25 %”?
- 6) Moet, wanneer de Roemeense Staat de salarissen van de werknemers die met overheidsmiddelen worden betaald, met 25 % vermindert en daarvoor als reden opgeeft dat er een economische crisis is en dat de overheidsbegroting opnieuw in evenwicht moet worden gebracht, overeenkomstig artikel 17, lid 1, tweede volzin, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie [deze laatste bepaling] aldus worden uitgelegd dat de Staat daarna verplicht is die werknemers tijdig een billijke vergoeding voor het geleden verlies te betalen?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Rostock (Duitsland) op 13 augustus 2012 — Strafzaak tegen Per Harald Lökkevik

(Zaak C-384/12)

(2012/C 343/05)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landgericht Rostock

Partijen in het hoofdgeding

Per Harald Lökkevik

Andere partij: Staatsanwaltschaft Rostock

Prejudiciële vraag

Moet het begrip „voordeel” in de zin van artikel 4, lid 3, van verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 van de Raad van 18 december 1995 ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat het ook betrekking heeft op de loutere omstandigheid dat de Europese Commissie schijnbaar onbevoegd is ten gevolge van het feit dat tijdens de subsidieprocedure gegevens zijn verschaft met als doel te ontkomen aan de verplichting tot aanmelding van een voornemen om regionale investeringssteun te verlenen aan een

project waarvan de totale kosten ten minste 50 miljoen EUR bedragen, die is opgelegd bij punt 2.1, sub i, van de multisectorale kaderregeling betreffende regionale steun voor grote investeringsprojecten van 7 april 1998 (PB 1998, C 107, blz. 7)?

⁽¹⁾ PB L 312, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) op 15 augustus 2012 — Hi Hotel HCF SARL/Uwe Spoering

(Zaak C-387/12)

(2012/C 343/06)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Hi Hotel HCF SARL

Verwerende partij: Uwe Spoering

Prejudiciële vraag

Dient artikel 5, lid 3, van verordening (EG) nr. 44/2001 ⁽¹⁾ aldus te worden uitgelegd dat het schadebrengende feit zich in een lidstaat (lidstaat A) heeft voorgedaan wanneer de onrechtmatige daad waarop de procedure betrekking heeft of waarop aanspraken worden gebaseerd, in een andere lidstaat (lidstaat B) is gesteld en in de deelneming aan de in eerstgenoemde lidstaat (lidstaat A) gepleegde onrechtmatige daad (basisdelict) bestaat?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB L 12, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich (Oostenrijk) op 20 augustus 2012 — Robert Pflieger e.a.

(Zaak C-390/12)

(2012/C 343/07)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Robert Pflieger, Autoart a.s., Mladen Vucicevic, Maroxx Software GmbH, Hans-Jörg Zehetner

Prejudiciële vragen

- 1) Verzet het in artikel 56 VWEU en in de artikelen 15 tot en met 17 Handvest van de grondrechten van de Europese Unie tot uitdrukking gebrachte evenredigheidsbeginsel zich tegen een nationale regeling zoals de in het hoofdgeding relevante bepalingen van §§ 3 tot en met 5 alsmede §§ 14 en 21 GSpG, die de exploitatie van kansspelen door middel van automaten afhankelijk stelt van de voorwaarde dat tevoren een vergunning is verleend (waarvan het aantal aan een maximum gebonden is), bij ontbreken waarvan zowel strafrechtelijke sancties kunnen worden opgelegd als rechtstreeks door dwangmiddelen op zaken kan worden opgetreden, hoewel tot nog toe — voor zover bekend — door de Staat in geen enkele gerechtelijke of bestuurlijke procedure is bewezen dat daarmee verbonden criminaliteit en/of gokverslaving daadwerkelijk een substantieel probleem vormt, dat niet door gecontroleerde expansie van geoorloofde kansspelactiviteiten naar een groot aantal afzonderlijke aanbieders, maar enkel door een gecontroleerde, door louter gematigde reclame gekanaliseerde expansie van een monopolist (dan wel zeer weinig oligopolisten) kan worden tegengegaan?
- 2) Voor het geval de eerste vraag ontkennend moet worden beantwoord: verzet het in artikel 56 VWEU en in de artikelen 15 tot en met 17 Handvest van de grondrechten tot uitdrukking gebrachte evenredigheidsbeginsel zich tegen een nationale regeling zoals in §§ 52 tot en met 54 GSpG, § 56a GSpG en § 168 StGB, die als gevolg van open wettelijke begrippen leidt tot bijna volledig sluitende strafbaarstelling van talrijke handelingen door (eventueel in andere lidstaten van de Europese Unie gevestigde) personen die slechts in ver verwijderd verband staan tot de exploitatie van kansspelautomaten (zoals distributeurs, verpachters of verhuurders)?
- 3) Voor het geval ook de tweede vraag ontkennend moet worden beantwoord: verzetten de vereisten van democratie en rechtsstaat, die kennelijk aan artikel 16 Handvest van de grondrechten ten grondslag liggen, en/of het in artikel 47 Handvest van de grondrechten neergelegde recht op een eerlijk proces en een doeltreffende voorziening in rechte en/of het in artikel 56 VWEU neergelegde transparantievereiste en/of het in artikel 50 Handvest van de grondrechten neergelegde verbod van dubbele vervolging en bestraffing zich tegen een nationale regeling zoals in §§ 52 tot en met 54 GSpG, § 56a GSpG en § 168 StGB, waarvan de onderlinge afbakening bij gebreke van een eenduidige wettelijke regeling voor een burger nauwelijks voorzienbaar en voorspelbaar is maar in een concreet geval pas na een omslachtige formele procedure duidelijk wordt, in weerwil van de verstrekkende verschillen op het vlak van de bevoegdheden (overheidsdienst of rechter), de interventiebevoegdheden, de daarmee verbonden stigmatisering en de procespositie (bijvoorbeeld omkering van de bewijslast) die deze afbakening meebrengt?

- 4) Voor het geval een van deze drie vragen bevestigend moet worden beantwoord: verzetten artikel 56 VWEU en/of de artikelen 15 tot en met 17 Handvest van de grondrechten en/of artikel 50 Handvest van de grondrechten zich tegen de bestraffing van personen die in een van de in § 2, lid 1, punt 1, en § 2, lid 2, GSpG genoemde nauwe betrekkingen tot een kansspelautomaat staan, en/of tegen inbeslagneming dan wel confiscatie van deze automaten en/of tegen sluiting van de gehele onderneming van deze personen?

—————

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het
Bundesgerichtshof (Duitsland) op 22 augustus 2012 —
RLvS Verlagsgesellschaft mbH/Stuttgarter Wochenblatt
GmbH**

(Zaak C-391/12)

(2012/C 343/08)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: RLvS Verlagsgesellschaft mbH

Verwerende partij: Stuttgarter Wochenblatt GmbH

Prejudiciële vraag

Verzetten artikel 7, lid 2, van de richtlijn⁽¹⁾ en punt 11 van bijlage I daarbij juncto de artikelen 4 en 3, lid 5, van deze richtlijn zich tegen de toepassing van een nationale bepaling — in casu § 10 Landespresseggesetz Baden-Württemberg — die niet alleen beoogt de consument te beschermen tegen misleiding maar ook ertoe strekt de onafhankelijkheid van de pers te beschermen, en in tegenstelling tot artikel 7, lid 2, van de richtlijn en punt 11 van bijlage I daarbij iedere publicatie tegen vergoeding verbiedt — ongeacht het doel dat daarmee wordt nagestreefd — indien deze publicatie niet met het woord „advertentie” is aangeduid, tenzij reeds uit de indeling en de opmaak ervan blijkt dat het een advertentie betreft?

⁽¹⁾ Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van richtlijn 84/450/EEG van de Raad, richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad („Richtlijn oneerlijke handelspraktijken”) (PB L 149, blz. 22).